

N:o 118.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 10 maj 1899.
 — — — — Andra Kammaren — 10 — —

*Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts
 proposition angående disposition af kronolägenheten Halm-
 stads slottsjord.*

(Statsutskottets utlåtande n:o 84.)

Till Konungen.

Eders Kongl. Maj:t har i proposition till Riksdagen den 27 januari innevarande år föreslagit Riksdagen att medgifva,

att den för statsverkets räkning utarrenderade kronolägenheten Halmstads slottsjord — med undantag af dels den å en af förste landtmätaren A. Lekander år 1890 upprättad, i propositionen omförmäld karta öfver lägenheten med litt. E angifna mark jemte det derintill liggande, å samma karta med blå streckning begränsade område, dels ock hela den söder om sistnämnda område befintliga del af den å kartan med d 1 utmärkta egofigur — finge till staden Halmstad försäljas mot köpeskilling, som skulle på stadens bekostnad bestämmas i den ordning, som i kongl. förordningen den 14 april 1866 vore föreskrifven i fråga om jords eller lägenhets afstående för allmänt behof, samt under vilkor i öfrigt,

att lägenheten finge af staden tillträdas den 14 mars 1900, vid hvilken tid staden inträdde i de rättigheter och skyldigheter gent emot lägenhetens arrendator, som tillkomme kronan;

att köpeskillingen skulle erläggas vid tillträdet och af staden till landtränteriet i länet inbetalas;

att nuvarande innehafvare af byggnader å den till staden upplåtne delen af slottsjorden skulle vara berättigade att bibehålla samma byggnader jemte till dem hörande jordområden, en hvar lägenhetsinnehafvare under hans och hans hustrus lifstid, derest han till staden inom utgången af januari månad hvarje år erlade den årliga afgift, som för lägenheten vore bestämd i Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvandes om slottsjordens utarrendering den 31 januari 1894 upprättade kontrakt, samt staden icke på grund af lägenhetsinnehafvarens uppförande eller underlåtenhet att utgöra berörda afgift funne skäl att honom genom uppsägning från lägenheten skilja; egande lägenhetsinnehafvare icke utan medgifvande af staden å lägenheten uppföra nybyggnad; samt

att, derest Hallands läns landsting sist inom tre månader efter afslutandet af landstingets näst härefter infallande ordinarie sammanträde derom hos staden framstälde yrkande, staden skulle vara skyldig att till länets lasarett afstå det å förenämnda, af lasarettsdirektionen företedda utdrag af Lekanders karta med blått utmärkta område om 19,4 ar af egofiguren d 2, mot det att landstinget för området till staden erlade enahanda köpeskilling, som staden enligt expropriationsnämndens beslut skulle till kronan erlägga för detsamma; skolande dock, om staden så påfordrade, landstinget, derest det ville begagna sig af lösningsrätten, vara skyldigt att till sig lösa jemväl återstoden af den å Lekanders karta med d 2 be-tecknade egofigur;

och har Eders Kongl. Maj:t tillika föreslagit Riksdagen att medgifva, att köpeskillingen för ifrågavarande kronolägenhet finge, på samma sätt som köpeskillingarne för försålda mindre kronolägenheter, användas till inköp för kronans räkning af skogbärande eller till skogsbörd tjenlig mark.

Af hvad i ärendet förekommit framgår, att å en del af slottsjorden, som staden Halmstad önskat åt sig förvärfva, äfven göres anspråk för fångvårdens behof till utvidgning af den plats, som är upplåten till länsfängelset. Och otvifvelaktigt är, att det måste vara för staden förmånligt att, vid inköp af det nu ifrågavarande området för dess utläggning till tomter och gator m. m., äfven komma i besittning af nämnda del af slottsjorden, på samma gång det synes uppenbart, att, vid bebyggande af det nya stadsområdet med deraf föranledd lifligare trafik, den nuvarande platsen för länsfängelset måste komma att visa sig vara oändamålsenlig.

Vid sådant förhållande har Riksdagen ansett, att i sammanhang med förslaget om förändrad disposition af slottsjorden bör tagas i öfvervägande, huruvida icke å densamma må kunna beredas ännu mera fördelaktigt belägen plats för länsfängelset; och synes så mycket större anledning härtill förefinnas, som, efter de numera förändrade kommunikationsförhållandena inom Hallands län, det torde kunna sättas i fråga, huruvida fortfarande inom länet böra finnas förutom länsfängelset två kronohäkten, nemligen de i Varberg och Kungsbacka belägna; utan torde dessa lämpligen böra utrymmas och i stället länsfängelset utvidgas, hvilket gifvetvis skulle lända till besparing i förvaltningskostnaden. Härvid har Riksdagen velat tillägga, att staten synes för den gamla fängelsebyggnaden med dess tomt kunna betinga sig så stor köpeskilling, att deraf bör kunna vinnas ett väsentligt bidrag till kostnaden för uppförande af ett nytt länsfängelse.

Med afseende å hvad sålunda blifvit anfördt, finner Riksdagen detta ärende böra underkastas förnyad pröfning.

Emellertid har Riksdagen velat framhålla önskvärdheten deraf, att vid förnyad öfverenskommelse med staden uti ifrågavarande ämne Eders Kongl. Maj:t må tillse, att förhållandena mellan, å ena sidan, köparen af slottsjorden och, å andra sidan, innehafvarne af lägenheter derå må ordnas på ett för båda parterna så tillfredsställande sätt som möjligt.

Slutligen har Riksdagen med anledning af Eders Kongl. Maj:ts föreliggande förslag velat erinra, att, då, på sätt i den kongl. propositionen meddelats, slottsjorden är i judicielt, administrativt och ecklesiastikt hänseende förlagd till Halmstads stad, den inflytande köpeskillingen för densamma synes böra, i likhet med hvad vid försäljning af kronans fastigheter i städer under senare tider i allmänhet iakttagits, ingå till fonden för anordnande af lokaler för statens embetsverk i hufvudstaden.

Eders Kongl. Maj:ts förevarande framställning har sålunda icke blifvit af Riksdagen bifallen. Hvilket Riksdagen skolat härigenom anmäla.

Stockholm den 10 maj 1899.

Med undersåtlig vördnad.